ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝ ΚΩΔΙΚΙ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ III Α Α. 6

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΞΔ' κατάλοιπον ἀποτελούμενον ἐκ δύο φύλλων, ὧν τὸ δεύτερον εἶνε γεγραμμένον ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως, περιέχει τὴν ἀκόλουθον ἀναγραφὴν ἐπιστολῶν περιεχομένων ἐν τῷ κώδικι Νεαπόλεως III, Α Α, 6.

Κ. Ι. Δ.

Νεαπόλεως III, Α Α. 6 βομβ. ιγ' αἰῶνος (φ. 108β).

† Ἐπιστολὴ τοῦ Βασιλάκη, δυσὶ φίλοις.

Δι' ἑνὸς ἐπιστολιμαίου, δύο τοὺς ἐμοὶ φιλτάτους προσαγορεύω· ἵν' ὡς τὴν φιλίαν ἔχητε καὶ τὸ γρᾶμμα κοινόν· πῶς δ' ἂν καὶ διαιροίμην Ἀχιλλέα καὶ Πάτροκλον ἢ Διομήδους Σθένελον ἢ Κύρου Χρυσάντην ἢ Ξέρξου Ἀρτάναβον. Εἰ δὲ δεῖ τὸν φιλοῦντα φιλεῖν, φιλῶ μὲν ὅτι φιλούμεθα, οὐδ' εἰν Ἀΐδαο θήσομαι ὑμῶν· τοσοῦτον ὑπερφιλῶ· ἴστω λόγος, ἴστω φιλία ἀλλὰ || φ. 109α || πυνθάνεσθε πῶς ἔχει τὰ ἡμέτερα. . . . . (μετὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ φ. 109α) : ἀψινθοτρόφον τὴν ἀλωπίσκην ὁρᾷ.

. . . || (φ.) 109β || : (εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὡς ἂν εἴποι τις πηλάτω· οὕτω μέντοι ἐθέλων τὸν καταιβάτην μεταχειρίσασθαι· καίτοι ἔστι τις ἐνταῦθα Μακεδὼν τὴν κλῆσιν· ὃς μάλιστα δή μοι μετὰ τοῦ Κασταμωνίτου ἀπέθετο· εἴποιμ' ἂν εὐφυῶς τὸ τοῦ Δημοσθένους βάρβαρος ὄλεθρος Μακεδών· ὅμως μέντοι ἀνέχομαι· εἰ δ ἀνόητα ἐπιεικεύσομαι, τότε καὶ τῆς τοῦ δεσπότου βακτηρίας δεήσομαι, καὶ σωφρονιεῖ μοι τοὺς ἀπαιδεύτους· γενοίμην ὑπὸ πλάκα ῥηγίου τὴν ἱερὰν (τὸ πρ : ἱερᾶν) ὅπως προσείποι Κωνσταντινούπολιν.

φ. 109β : Τοῦ μακαριωτάτου Προδρόμου ἐπιστολὴ τῷ λογοθέτῃ κῦρ Στεφάνῳ τῷ Μέλιτι :

Ἀρχ. Εἶτα σύ μοι λέγε τὸν Ὑμηττὸν καὶ τὰς Σειρῆνας ἀρίθμει.

φ. 110α (ἐν τῷ φᾳ ἄνω : τοῦ αὐτοῦ). † Τῷ νομοφύλακι.

Ἀρχ. Ἐκ κοιλίας Ἅδου τοῦτο δὴ τὸ προφητευόμενον καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΜΕΣΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ ΕΡΓ.Σ.ΤΗΣ Κ.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἡμεῖς σοι τὰς ὀλίγας ταύτας ὑπηχοῦμεν δέσποτα συλλαβάς..

φ. 110β. «Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ».

Ἀρχ. Πότε ἥξω θεσπέσιε δέσποτα καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου..

φ. 111β. «Τοῦ αὐτοῦ».

Ἀρχ. Πολὺς ἡμερῶν κύκλος ἀνεμετρήθη ἡμῖν.

φ. 112α. «Ἐπιστολὴ Λεόντος μητροπολίτου Σάρδεων».

Ἀρχ. Ἄρτι τῆς ἑῴας διαυγαζούσης καίτοι μὴ ὂν ἐν ἔθει· τρίτη γὰρ ἦν ἡμέρα· κριτήριον συνεκροτεῖτο· τόπος τῆς ἀγωνίας τὸ ὑπερῷ (sic, μεθ' ὃ κενὸν δυὸ γραμμάτων διεξεσμένων) τοῦ θείου ἱλαστηρίου ἐναπεκέκριτο.

Τέλ. (φ. 113α)· συγκέχυνται δὲ νόμοι καὶ θεσμοὶ καὶ χρόνιοι ἐθισμοί· ἀφανιζέσθωσαν λοιπὸν καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν γραμμάτων ⁒ μόνα. λοιπά †.

Μετὰ ταῦτα ἐπιστολαί τινες Συνεσίου, Βασιλείου κτλ. (ἴδε Cyrillus).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006